

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXIIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

clerus eius, quod ostendimus, à sua exulabant ecclesia: Treuerensis diuisa fuit, cum pars inhereret postulato Spirensi, pars verò electo: cum inuicem sibi utroque gladio minarentur, interdicto diuinis vtrunque: cum tamen in contemptum ecclesiae clauium, diuina celebrarentur. Moguntina ecclesia tum in clero suo laborabat: Nam ciues, eiecto senatu, nouum creauere concilium: qui factis impositionibus in vina & blada clerum grauabant: ita vt ille pro libertate decertans, urbem deserere cogere-
retur. Bambergensis ecclesia simili tum malo angebatur. Sed & Traiectensis, qua post Swederum, cui Papa, vt esset Rodolphus quietus, de alia prouiderat ecclesia, sub Walramo Coloniensis archiepiscopi fratre, quem exulantes quidam canonici Basileae elegerant, fluctuabat magnis motibus: Faciebat pro illo concilij authoritas, & praesens germani fratris gladius. Sed Eugenius scribens Coloniensi archiepiscopo, hortatur, vt tentatam pertinaciam deponat, damnatque, & ad se pertinens postulandi ministerium confirmari non arriperet facultatem. Sic enim neceffe fuit, vt laborante capite, membra omnia infirmarentur. Quis enim potuit esse quietus locus, quando mater ecclesiarum Romana, hinc à ciuibus, indè verò à concilio infestaretur? quod sequentia liquidò monstrabunt.

CAPVT XXIIII.

Princes Saxonia Otto de Luneburgo, cum Frederico fratre, Henricus de Brunswico, & Wilhelmus frater eius, Otto de Leina duces conspirarunt in comitem de Speilberg publicum omnium, vt ferebatur, itinerantium hostem, qui nullis parceret, sed sine discrimine itinera teneret impacata: ducentésque in arcem eius Hachemolèn, obsederunt, expugnâruntque: Nec mi-
nus in

nis in arcem Harlemund contenderunt. Sed cum inef-
 fet forte defendentium presidium, ipsa^q natura loci &
 arte arx munitissima videretur, diu ibi sedendum prin-
 cipes prospicientes, munitiones sibi quasdam opportunis
 locis erexere, de^q illis obsidionem seruantes, ipsi princi-
 pes retrò abièrunt. Diuersa via comes ipse armis adiu-
 tus archiepiscopi Colonienfis, Iohannis de Hoia comitis,
 & de Lippia domini, contenderat in terras ducum me-
 moratorum, & pradas egit cum incendijs. Wilhelmus
 autem dux, acceptis copijs, quas pridem ipse habuit ad-
 uctas armis amicorum, contendit in terram de Hoia,
 arcemq; obsedit Barenborg: eamq; expugnans, sua fe-
 cit potestatis: Inde^q progressus cum agmine in Euer-
 steen, cuius dominus Rusche Plate memorato comiti in-
 haeserat: aliam quoq; eiusdem domicelli arcem, Otto
 dux Luneburgensis, magis astu quàm armis, occupauit.
 Qui merant custodes, ibant proximam villam defensa-
 re: Id obseruantes ducis memorati milites, illis abeun-
 tibus, clam ingressi, arcem occupant, & redeuntes ex-
 cludunt. Interim comes de Speilberg, ad oppidum Ren-
 telen pugnās, cum penè expugnāssset, ictus telo, concidit,
 & interijt. Quo tempore Hallenses iam pertasi graua-
 minum excommunicationis & interdicti, quæ propter
 Magdeburgenses perferebant: vnā enim ecclesia ar-
 cem & ipsi tenuerunt, quam iunctis viribus caterorum
 in suā redederunt ditionē. Missis ergò in conciliū Basile-
 ense oratoribus, in quo manebat Gūterus archiepiscopus,
 relaxationem interdicti & absolutionē à censuris postu-
 labant. Archiepiscopus nō grauatè respondet: Si arcem
 redderent, & à cōtumacibus Magdeburgē sibus recede-
 rent, pro^q contumacia & irrogatis damnis, magnā aris
 summā persoluerent, impetrarēt optata. Illis aut cuncta

pollicentibus, in eum, quem praediximus, modum, si cuncta ex animo impleverent, laxationem interdicti & absolutionem excommunicationis exequutoribus permisit: Ea promissa, cum ex fide impleverent, ad divina restituntur. Sed tamen capitula praemissa communitati non panduntur. Ea vero cum postea publico sigillo essent communienda, reclamavit communitas, non passa dividenda Magdeburgensibus: & impetu facto, concilium vrbis in vincula coniungunt. Vicinarum vrbium consulares mox assunt, periculis captorum occurrere cupientes. Renouant foedera, quod nunquam ante causa exitum ab inuicem discedant: idque literis contestantur sigillatis. In eam formam compositionis laxantur vincula: Sed redit vinculum, quod pridem fuit, ab ecclesia censurarum: quod interim leuius pensum est: dum, ut putant, diuino iure suam tueantur libertatem. Sed exitum causa huius postea ostendemus.

CAPVT XXV.

Imperator hoc tempore indixit principibus regni Francfordiae conuentum in diem Nicolai, ad reformandum Imperij quoque statum in capite & membris: ut eo in suum ordinem redacto, cogitarent omnes, quomodo ecclesiae quoque tum vacillantis gradum solidarent. Conuenire frequentes, & cunctis examinato pondere pensatis, inuenerunt articulos sedecim, qui magna indigerent reparatione: nisi fieret, omnino Imperium collaberetur. Sed iam dudum Itali collapsum & extinctum reputauerunt. Condixere autem, ut in proximum diuini Gregorij diem, iterum in eum locum conuenientes, determinarent, quae medio quisque tempore deliberasset. Sed erat grauis conditio reformandi. Iam enim, quod saepe questus sumus, patrimonium Imperij direptum, ab